

Perspectiva energetică 2050

Rezoluția Parlamentului European din 14 martie 2013 referitoare la Perspectiva energetică 2050, un viitor cu energie (2012/2103(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Perspectiva energetică 2050” și documentele de lucru însoțitoare (COM(2011)0885),
 - având în vedere Directiva 2012/27/UE privind eficiența energetică¹,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 iunie 2012² referitoare la angajarea în relații de cooperare în domeniul politicii energetice cu parteneri din afara frontierelor noastre: o abordare strategică privind aprovizionarea sigură, sustenabilă și competitivă cu energie,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 martie 2012 referitoare la o foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de carbon până în 2050³,
 - având în vedere Rezoluția sa referitoare la aspecte industriale, energetice și de altă natură legate de gazele de șist și de uleiul de șist⁴ și Rezoluția sa referitoare la impactul activităților de extracție a gazelor de șist și a uleiului de șist asupra mediului⁵, adoptate la 21 noiembrie 2012,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, al Comisiei pentru afaceri externe, al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și al Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0035/2013),
- A. întrucât ar trebui reamintit faptul că pilonii politicii energetice a UE sunt durabilitatea, securitatea aprovizionării și competitivitatea;
- B. întrucât trebuie să se țină cont de competitivitatea industriei europene prin intermediul unor politici și instrumente adecvate și prin adaptarea la un proces care ar reindustrializa economia UE;
- C. întrucât este în interesul statelor membre să își reducă dependența de importurile de energie cu prețuri volatile și să își diversifice sursele de energie;
- D. întrucât securitatea energetică implică anumite provocări legate de atenuarea incertitudinilor care generează tensiuni între state și de reducerea ineficiențelor de pe

¹ JO L 315, 14.11.2012, p. 1.

² Texte adoptate, P7_TA(2012)0238.

³ Texte adoptate, P7_TA(2012)0086.

⁴ Texte adoptate, P7_TA(2012)0444.

⁵ Texte adoptate, P7_TA(2012)0443.

piață care limitează beneficiile comerțului, atât pentru furnizori, cât și pentru consumatori;

- E. întrucât este important să se poată stabili încă de la început dacă obiectivele dificile ale perspectivei pot fi îndeplinite, precum și să se analizeze impactul asupra economiei UE, inclusiv asupra competitivității globale, a ocupării forței de muncă și a securității sociale;
- F. întrucât statele membre, companiile energetice și publicul larg trebuie să aibă o perspectivă clară asupra direcției urmate de politica energetică a UE, care trebuie să fie susținută de mai multă certitudine, inclusiv de etape și obiective pentru anul 2030, în vederea stimulării și a reducerii riscurilor investițiilor pe termen lung,

Obiectivele Perspectivei energetice 2050 a UE

1. recunoaște beneficiile colaborării statelor membre pentru o transformare a sistemului energetic; prin urmare, aprobă Perspectiva energetică 2050 a Comisiei ca bază pentru propunerea de inițiative legislative și de alte inițiative privind politica energetică în vederea dezvoltării unui cadru de politică pentru 2030, inclusiv etape și obiective privind emisiile de gaze cu efect de seră, sursele de energie regenerabile și eficiența energetică cu scopul de a institui un cadru juridic și de reglementare ambițios și stabil; observă că definirea obiectivelor energetice pentru 2050 și pentru perioada premergătoare acestui an presupune o guvernare paneuropeană; propune adoptarea, în spiritul solidarității, a unei strategii care va permite statelor membre să coopereze în cadrul Perspectivei energetice în mod solidar - crearea unei Comunități Europene a Energiei; încurajează eforturile de definire a cadrului de politică pentru 2030 într-un interval de timp corespunzător care să asigure securitatea investitorilor;
2. observă că scenariile propuse pentru 2050 nu au un caracter determinist, ci mai degrabă servesc ca bază pentru un dialog constructiv privind modalitatea de transformare a sistemului energetic european cu scopul de a satisface obiectivul pe termen lung al UE de reducere până în 2050 a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 80-95 % față de nivelul din 1990; subliniază că toate estimările legate de viitorul energiei, inclusiv Perspectiva energetică, se bazează pe ipoteze sigure în ceea ce privește evoluțiile tehnologice și economice; invită Comisia, prin urmare, să actualizeze periodic Perspectiva energetică; subliniază că evaluarea de impact a Comisiei nu analizează în detaliu posibilele evoluții pentru fiecare stat membru în parte, pentru grupurile de state membre și pentru grupurile regionale, până în 2050;
3. salută diferitele scenarii prezentate în Perspectiva energetică 2050 a Comisiei; subliniază că atât scenariile bazate pe tendințele actuale, cât și cele bazate pe decarbonizare sunt simple proiecții în viitor; constată că, prin urmare, acestea nu acoperă cu siguranță întreaga gamă de posibilități și, astfel, nu pot decât să ofere idei pentru viitoarea structură a aprovizionării cu energie a Europei;
4. subliniază că este necesar ca proiectele pregătite pentru Perspectiva energetică 2050 a Comisiei să fie dezvoltate în continuare, inclusiv pe baza altor modele decât modelul PRIMES de sistem energetic, și că trebuie proiectate scenarii suplimentare cu emisii reduse de carbon pentru a promova o mai bună înțelegere a abordărilor alternative ale dezvoltării pe viitor a unei aprovizionări cu energie sigure, rentabile, cu emisii scăzute în Europa;

5. recunoaște că energia electrică produsă din surse cu emisii reduse de carbon este indispensabilă pentru decarbonizare, ceea ce presupune existența în UE a unui sector al energiei electrice cu emisii de carbon aproape de zero până în 2050;
6. subliniază importanța politicii energetice a UE în cadrul crizei economice și financiare; evidențiază rolul pe care energia îl are în accelerarea creșterii economice și a competitivității în UE și în crearea de locuri de muncă; solicită Comisiei să propună strategii pentru perioada de după 2020 și să prezinte cât mai curând posibil un cadru de politică pentru 2030 privind energia politică europeană; consideră că acest cadru de politică ar trebui să respecte agenda de decarbonizare 2050 a UE și să țină seama de opțiunile „care nu implică regrete” indicate în Perspectiva energetică; solicită adoptarea de măsuri pentru a minimiza impactul negativ exercitat de sectorul energetic asupra mediului, ținând cont de efectele pe care măsurile luate le au asupra competitivității economiilor naționale și a economiei UE, precum și asupra securității aprovizionării cetățenilor cu energie;
7. evidențiază situația alarmantă din Bulgaria din primele luni ale anului 2013 și necesitatea de a garanta prețuri scăzute la energia electrică prin intermediul unei politici energetice a UE care să garanteze competitivitatea economiilor statelor membre pe piața mondială; ar trebui să se țină seama de acest aspect, îndeosebi în perioadele de criză economică;
8. constată că implementarea politicilor în materie de mediu și climă neținând cont de provocări precum securitatea energetică nu poate înlocui o politică energetică aplicată în conformitate cu principiul dezvoltării durabile, care garantează generațiilor actuale și viitoare un acces universal, echitabil și competitiv la resursele de energie, respectând mediul natural;
9. încurajează statele membre să își accelereze eforturile continue pentru a atinge obiectivele actuale pentru 2020 în domeniul politicii energetice a UE, acordând o atenție specială obiectivului de creștere cu 20 % a eficienței energetice, obiectiv care în prezent nu urmează direcții de adecvată; subliniază faptul că aplicarea completă și la timp a tuturor dispozițiilor Directivei privind energia din surse regenerabile¹ este esențială pentru realizarea obiectivului obligatoriu al UE de cel puțin 20 % până în 2020;
10. solicită Comisiei să adopte strategia de specializare regională a energiei, astfel încât regiunile să poată dezvolta acele surse de energie care sunt cele mai eficiente pentru îndeplinirea obiectivelor europene pentru 2050, de exemplu energia solară în sud și energia eoliană în nord;
11. consideră că tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și eficientă din punct de vedere energetic este o oportunitate nu doar pentru durabilitate, ci și pentru securitatea aprovizionării și competitivitate în Europa, precum și că reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră poate fi un avantaj concurențial în cadrul pieței mondiale în creștere a produselor și serviciilor cu impact energetic; subliniază aceasta ca o oportunitate pentru IMM-urile europene care își desfășoară activitatea pe piața energiei din surse regenerabile, oferind un stimulent excelent pentru dezvoltarea antreprenoriatului și a inovării și constituind eventual unul dintre principalele motoare de creare de noi locuri de muncă;

¹ Directiva 2009/28/CE din 23 aprilie 2009 (JO L 140, 5.6.2009, p. 16). O propunere de modificare (COM(2012)0595) este actualmente dezbătută.

12. subliniază faptul că o politică și un cadru de reglementare clare au o importanță majoră, contribuind la stimularea investițiilor în tehnologiile „care nu implică regrete”, așa cum se prevede în Perspectiva energetică, într-un mod rentabil și sustenabil; subliniază obiectivele principale ale Strategiei Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și solicită continuarea unei astfel de abordări politice după anul 2020; observă că, pentru a lua o decizie informată și echilibrată cu privire la strategiile pentru perioada de după 2020, va fi necesară o revizuire a strategiilor actuale pentru 2020; evidențiază importanța unei strategii energetice axate pe creșterea securității energetice, a competitivității economice și industriale, pe crearea de locuri de muncă, pe aspectele sociale și de protecție a mediului prin măsuri precum utilizarea sporită a surselor regenerabile, diversificarea rutelor și a surselor de aprovizionare, cu interconexiuni mai bune între statele membre, eficiența energetică și un sistem energetic mai eficient și optimizat, care să stimuleze investițiile în producerea de energie durabilă și în tehnologia de rezervă și de echilibrare;
13. constată că piețele de carbon funcționale și prețurile surselor de energie joacă un rol important în determinarea comportamentului actorilor de pe piață, inclusiv al industriei și al consumatorilor; solicită un cadru de politică pentru perioada de după 2020 care să se ghideze după principiul „poluatorii plătesc” și după normele pe termen lung de garantare a securității pentru actorii de pe piață;
14. amintește că fiecare stat membru are responsabilitatea de a-și defini propriul mix energetic; recunoaște că Perspectiva energetică 2050 completează eforturile naționale, regionale și locale de modernizare a aprovizionării cu energie; recunoaște, prin urmare, necesitatea ca statele membre să colaboreze pe baza unor obiective comune; în plus, subliniază faptul că, pentru a putea ajunge la o transformare energetică bine coordonată, la nivel european, interconectată și durabilă, un rol foarte important îl va juca UE, inclusiv în asigurarea coerenței politicilor naționale cu obiectivele și legislația UE; îndeamnă statele membre și Comisia să continue să urmărească opțiuni care pot îndeplini obiectivele pe termen lung și obiectivele privind schimbările climatice ale UE (convenit de Consiliu) ca parte din eforturile globale în mod divers din punct de vedere tehnologic, durabil, eficace din punct de vedere economic, competitiv și sigur, cu o denaturare minimă a pieței, și să continue eforturile la nivel național pentru valorificarea completă a potențialului pentru economii de energie rentabile, susținute, printre altele, de instrumentele financiare disponibile ale Uniunii; recunoaște, în același timp, meritele dezvoltării unei abordări europene coordonate și, dacă este cazul, comune, care trebuie să promoveze caracteristicile speciale ale sistemelor energetice la scară mică și nevoia de flexibilitate rezultată din acestea;
15. subliniază faptul că fundamentarea sistemelor energetice ale statelor membre ale UE pe resursele proprii de energie și pe capacitatea acestora de a avea acces la ele este un pilon esențial al securității energetice; prin urmare, consideră că, din această perspectivă, ar fi logic ca statele membre să dezvolte tehnologiile energetice pentru care dețin potențial și experiență și care le garantează o aprovizionare continuă și stabilă cu energie, menținând totodată standardele de mediu și de climă;
16. subliniază faptul că măsurile planificate nu ar trebui să se concentreze, asupra creării de scenarii descendente privind obiectivele de reducere, așa cum se întâmplă în prezent, ci mai degrabă asupra unor scenarii de acțiune, care să ia în considerare aspecte precum potențialul existent în statele membre, perspectivele pentru dezvoltarea de noi tehnologii

eficiente din punct de vedere economic și efectele globale ale implementării politicii propuse, pentru a propune ulterior obiective de reducere pentru următorii ani (abordare de jos în sus);

17. recunoaște concluziile la care s-a ajuns în cadrul Perspectivei energetice 2050 conform căroră tranziția către un sector energetic durabil la nivelul întregii UE este fezabilă din punct de vedere tehnic și economic și puțin costisitoare pe termen lung decât continuarea politicilor actuale, conform analizei Comisiei; cu toate acestea, subliniază faptul că ar trebui să se țină cont de contextul național, care poate diferi în mod semnificativ între statele membre;
18. consideră că obiectivele pentru 2050 nu vor fi realizate niciodată dacă UE nu își asumă responsabilitățile și nu joacă un rol-cheie în tranziție; în special în cazul proiectelor importante, cum ar fi energia eoliană produsă în larg în Marea Nordului; consideră că, în cazul infrastructurii transfrontaliere care afectează toate statele membre sau pe câteva dintre acestea, UE ar trebui să elaboreze proiectele prioritare și să funcționeze ca investitor-cheie, mobilizând astfel investițiile private;
19. recunoaște că importanța crescândă a energiei electrice în viitorul mix energetic impune valorificarea tuturor mijloacelor de producție de energie electrică cu emisii reduse de dioxid de carbon (respectiv eficiența conversiei, sursele regenerabile, captarea și stocarea de carbon - CSC - și energia nucleară) dacă se dorește ca obiectivele în materie de climă să fie realizate fără a compromite securitatea aprovizionării și competitivitatea;
20. subliniază faptul că asigurarea unei infrastructuri energetice transfrontaliere complet dezvoltate și a mecanismului de schimb de informații în cadrul Uniunii este o condiție prealabilă a succesului Perspectivei energetice; prin urmare, subliniază faptul că este necesar să existe o coordonare fermă între politicile statelor membre, precum și acțiuni comune, solidaritate și transparență în domeniul politicii energetice externe, al securității energetice și al investițiilor într-o nouă infrastructură energetică;
21. regretă că Comisia nu a pus în aplicare recomandările pe care le-a formulat Grupul consultativ pentru Perspectiva energetică 2050, evaluat la nivel de omologi; solicită Comisiei să elaboreze o versiune actualizată a Perspectivei energetice care să țină cont de recomandările în cauză;

Elemente majore ale unei strategii pe termen lung

22. salută concluziile din Perspectiva energetică 2050 conform căroră există similitudini între acțiunile care trebuie întreprinse în cadrul scenariilor analizate în vederea transformării sistemului energetic al UE; salută concluziile Comisiei conform căroră utilizarea sporită a energiei din surse regenerabile, eficiența energetică și infrastructura energetică, inclusiv rețelele inteligente, sunt opțiunile „care nu implică regrete”, mai ales atunci când sunt dictate de piață, indiferent de calea specifică aleasă pentru realizarea unui sistem energetic fără emisii de carbon până în 2050; invită Comisia să analizeze un scenariu de „sporire a eficienței energetice și a ponderii energiei din surse regenerabile”; consideră că alegerea căii ce trebuie urmată ar garanta siguranța investițiilor;
23. consideră că actuala criză financiară ar trebui folosită ca o șansă de transformare a modelului societal al UE într-o economie foarte eficientă din punct de vedere energetic, bazată în totalitate pe energia din surse regenerabile și rezistentă la schimbările

climatice;

24. recunoaște că un procent mai mare de surse mature regenerabile de energie în mixul energetic după 2020 este un aspect-cheie al unui sistem energetic mai durabil; recunoaște, în plus, că toate scenariile explorate în cadrul comunicării Comisiei presupun un procent crescut al energiei din surse regenerabile în mixul energetic al UE de aproximativ 30 % din consumul brut final de energie în 2030 și de cel puțin 55% în 2050; subliniază că orientarea către o politică de eficiență energetică ar facilita creșterea ponderii de energii regenerabile; solicită Comisiei să țină cont în mod explicit de producția descentralizată în estimările viitoare; de asemenea, solicită Comisiei să identifice în mod clar obstacolele financiare, tehnice și de infrastructură care împiedică creșterea producției descentralizate în statele membre;

Eficiența energetică

25. subliniază că eficiența energetică îmbunătățită și economiile de energie vor juca un rol esențial în transformarea sistemului energetic și că îndeplinirea obiectivelor pentru 2020 reprezintă o condiție preliminară pentru continuarea progresului până în 2050; recomandă, în acest sens, statelor membre să își accelereze eforturile pentru a pune în aplicare integral Directiva privind eficiența energetică adoptată recent și recomandă ca eficiența energetică și campaniile de sensibilizare să fie integrate în programele educaționale naționale din statele membre; recomandă ca statele membre și Comisia să depună mai multe eforturi în direcția includerii ideilor naționale, implicării băncilor naționale de dezvoltare și sprijinirii schimburilor de bune practici; reamintește că eficiența energetică, dacă este implementată în mod corect, este o modalitate rentabilă pentru UE de realizare a obiectivelor sale pe termen lung în ce privește economiile de energie, schimbările climatice și securitatea energetică și economică; recunoaște că trecerea la o economie mai eficientă din punct de vedere energetic poate accelera difuzarea soluțiilor inovatoare în plan tehnologic, poate diminua importurile de combustibili fosili și poate îmbunătăți competitivitatea industriei în Uniune; consideră că tranziția către o politică mai adecvată în materie de eficiență energetică ar trebui să se axeze pe întregul lanț al cererii și ofertei de energie, incluzând transformarea, transmiterea, distribuția și aprovizionarea alături de consumul industrial, cel locativ și cel casnic; subliniază că politica de eficiență energetică pe termen lung a UE ar trebui să se axeze pe reducerea consumului energetic în clădiri, dat fiind renovarea acestora ar putea aduce economii substanțiale de energie; subliniază că rata actuală de renovare a clădirilor și calitatea lucrărilor trebuie accentuate în mod substanțial pentru a permite UE să reducă consumul de energie al parcului imobiliar existent cu 80 % până în 2050 în comparație cu nivelurile din 2010; invită, în acest sens, statele membre să adopte strategii ambițioase pe termen lung de renovare a clădirilor, așa cum prevede Directiva privind eficiența energetică;
26. subliniază nevoia urgentă de infrastructuri noi, modernizate, inteligente și flexibile, în special rețele inteligente, care să permită asigurarea de rezerve flexibile și echilibrarea capacității energetice, inclusiv sisteme individuale de generare și de stocare de energie, noi utilizări ale energiei electrice (vehicule electrice) și programe ca răspuns la cerere (inclusiv contoare inteligente) și o rețea complet integrată la nivel european, care să conțină toate resursele energetice din UE, după cum s-a dovedit necesar; reamintește că politicile optime din punct de vedere al costurilor diferă în funcție de modelul cererii, de potențialul de aprovizionare, de caracteristicile geografice și de contextul economic la nivel local; subliniază, în plus, nevoia urgentă de instituire a unui cadru de reglementare

stabil și previzibil, precum și a unor mecanisme de piață la nivel european de stimulare a flexibilității, inclusiv limita capacităților și capacitățile de stocare și care să permită finanțarea de către UE a proiectelor de infrastructură de interes comun în conformitate cu orientările privind infrastructura energetică și cu mecanismul Conectarea Europei;

27. observă că potențialul financiar european și național, împreună cu politicile bugetare și de investiții ale UE, reprezintă o condiție preliminară pentru construirea de noi infrastructuri energetice în Europa, ținând totodată seama de costurile facilităților nou construite și ale dezafectării celor învechite, precum și de reabilitarea ecologică și socială a regiunilor în care sunt amplasate;
28. solicită Comisiei să analizeze, dintr-o perspectivă holistică, diferitele tehnologii posibile de stocare a energiei în UE și potențialul acestora, prin integrarea politicilor UE în domeniul pieței interne, a capacităților rețelelor energetice și a politicilor energetice și de combatere a schimbărilor climatice, precum și prin integrarea politicilor de protecție a consumatorilor, astfel încât să se atingă obiectivele energetice și climatice ale Uniunii, să se reducă dependența de energia provenită din afara UE și să se creeze o piață unică veritabilă și condiții de concurență echitabile pentru sectorul energetic, garantându-se un nivel optim de securitate a aprovizionării cu energie în viitor;

Energia din surse regenerabile

29. subliniază că o abordare europeană mai extinsă a politicii privind sursele regenerabile de energie este esențială pe termen mediu și lung; încurajează statele membre și regiunile acestora să îmbunătățească cooperarea și să utilizeze într-o măsură mai mare acordurile de cooperare prevăzute în Directiva privind energia regenerabilă pentru a optimiza rentabilitatea extinderii surselor regenerabile de energie, pentru a scădea costurile energiei provenite de surse regenerabile și pentru a se asigura că sunt realizate mai multe investiții în UE acolo unde asigură cea mai mare productivitate și eficiență, având în vedere caracteristicile specifice fiecărui stat membru; subliniază importanța stabilirii de obiective precise; subliniază, în acest context, rolul important al Comisiei ca mijlocitor în coordonarea, finanțarea și pregătirea analizelor corespunzătoare privind sursele regenerabile de energie și potențialul pentru statele membre și salută intenția declarată a Comisiei de a elabora orientări privind comercializarea surselor regenerabile de energie; subliniază că sursele regenerabile de energie vor deveni, pe termen lung, o componentă centrală a mixului energetic în Europa, pe măsură ce trec de la dezvoltarea tehnologică la producția și desfășurarea de serie, de la răspândirea pe scară mică la răspândirea pe o scară mai mare, integrând surse locale și mai îndepărtate, și de la stadiul de activitate subvenționată la cel de activitate competitivă; subliniază că sporirea consumului de surse regenerabile de energie impune modificări ale politicii și ale structurii pieței energetice pentru ca aceasta să fie realizată astfel încât să adapteze piețele la această realitate și să se obțină o mai mare integrare a pieței, în special în recompensarea flexibilității și a serviciilor aduse stabilității sistemului de rețele; subliniază importanța cadrelor stabile de reglementare, atât la nivel UE, cât și național, pentru stimularea investițiilor; subliniază necesitatea unor proceduri administrative simplificate și a unor scheme de sprijin eficiente și stabile care pot fi adaptate în timp și eliminate în momentul în care tehnologiile și lanțurile de aprovizionare devin mature și competitive și eșecurile de piață sunt soluționate; subliniază, totuși, că schimbările retroactive ale programelor de sprijin au un efect negativ asupra încrederii investitorilor și, astfel, cresc riscurile asociate investițiilor și costurilor acestora;

30. recunoaște că obiectivele privind energia din surse regenerabile au avut succes și invită statele membre să pună în aplicare politici stabile pentru a-și îndeplini obiectivele pentru 2020;
31. reamintește rolul unor proiecte precum Desertec și utilizarea surselor regenerabile de energie în regiunile vecine; evidențiază perspectiva „Proiectului Helios” privind transportarea energiei electrice produse din surse regenerabile din Europa de Sud-Est în Europa Centrală, precum și continuarea extinderii energiei eoliene în Marea Nordului și în alte regiuni; subliniază faptul că posibilitatea de a importa energie electrică produsă din surse regenerabile din regiunile învecinate trebuie să fie completată de încurajarea și facilitarea dezvoltării surselor de energie regenerabile, de exemplu în sudul Mediteranei și în regiunea Mării Nordului, și de mai multe interconectări în cadrul rețelelor europene;
32. subliniază faptul că în prezent, în cazul multor surse de energie regenerabile, este imposibil să se garanteze aprovizionarea stabilă cu energie în condițiile tehnologice actuale, ceea ce presupune nevoia de a menține pregătite pentru a fi utilizate rezerve de surse convenționale de energie; în acest context, solicită Comisiei să prezinte o analiză a modalității în care sursele de energie regenerabile pot fi dezvoltate în mod durabil și, mai presus de toate, cum pot fi sprijinite sursele de energie regenerabile stabile; consideră că, în cazul surselor de energie mai puțin stabile, ar trebui să se analizeze rentabilitatea asigurării unor rezerve de energie și ar trebui să se dezvolte tehnologii de stocare a energiei;
33. subliniază faptul că, pentru a realiza decarbonizarea aprovizionării cu energie a UE pe termen lung, este necesar să se urmărească o mai bună integrare cu țările și regiunile vecine, cum ar fi Norvegia, Elveția și sudul Mediteranei; subliniază că Europa poate beneficia de dezvoltarea surselor de energie regenerabile semnificative din aceste regiuni pentru a satisface atât cererea locală, cât și un procent limitat din cererea UE, după dezvoltarea interconexiunilor de rețea pe distanțe lungi; constată că o interconectare sporită va permite statelor membre să exporte și să importe energie electrică din surse regenerabile, pentru a asigura o aprovizionare fiabilă cu energie și pentru a echilibra producția variabilă de energie, cum ar fi energia eoliană; subliniază, în acest context, că interconectarea cu Norvegia oferă UE un avantaj special deoarece deschide accesul la capacitățile semnificative de stocare a energiei electrice ale sectorului hidroenergetic norvegian;
34. subliniază importanța microgenerării în creșterea ponderii surselor de energie regenerabile; în plus, subliniază importanța microgenerării în creșterea eficienței energetice, în asigurarea aprovizionării cu energie, precum și în implicarea cetățenilor în consumul propriu de energie și în lupta împotriva schimbărilor climatice; în acest sens, subliniază necesitatea unei strategii europene coerente privind microgenerarea care să includă măsuri de actualizare a infrastructurii energetice, de reducere a sarcinilor legislative și schimbul de bune practici în ceea ce privește stimulentele fiscale;
35. subliniază necesitatea de a asigura pentru perioada de după 2020 un cadru de politică suficient de solid pentru tehnologiile energetice bazate pe surse regenerabile care nu au ajuns încă la paritatea de rețea concepută pentru reunirea și, ulterior, eliminarea treptată a subvențiilor;
36. constată că scenariile Perspectivei energetice implică o cantitate mai mare de biocombustibili; în acest sens, consideră că Comisia ar trebui să sprijine trecerea la

biocombustibili de generația a treia obținuți pe baza deșeurilor de produse alimentare și să impună condiții similare în cazul biocombustibililor importați;

37. solicită Comisiei să prezinte o propunere cu privire la modalitatea de a crește eficiența introducerii surselor regenerabile de energie pe teritoriul UE și în regiunile sale ; consideră că, pe termen mediu, ar putea fi create grupuri de piață la nivel regional pentru energia din surse regenerabile;
38. invită statele membre și Comisia Europeană să sprijine și să promoveze la nivel global politici de deschidere a pieței pentru bunurile regenerabile cu scopul de a asigura eliminarea tuturor barierelor din calea comerțului, pentru a stimula astfel competitivitatea UE prin promovarea exporturilor de tehnologii energetice bazate pe surse regenerabile;
39. recunoaște că obiectivele privind energia din surse regenerabile au avut succes și că trebuie să fie prelungite până în 2030; invită statele membre să mențină direcția către îndeplinirea obiectivelor lor pentru 2020; este preocupat de intensificarea schimbărilor bruște realizate de statele membre pentru a susține mecanismele de sprijin pentru energia din surse regenerabile, în special modificările retroactive și înghețarea sprijinului; solicită Comisiei să monitorizeze cu atenție punerea în aplicare a Directivei privind energia regenerabilă și să ia măsuri dacă este necesar; solicită statelor membre să ofere cadre stabile pentru investiții în domeniul energiei din surse regenerabile, inclusiv scheme de sprijin stabile și periodic și proceduri administrative simplificate;
40. solicită Comisiei și statelor membre creșterea semnificativă a sumelor alocate pentru măsurile privind eficiența energetică în viitorul Cadru Financiar Multianual;

Infrastructura și piața internă de energie

41. subliniază că, întrucât statele membre urmăresc asigurarea securității energetice și al independenței energetice, atenția trebuie să se îndrepte către un model de interdependență energetică între statele membre, asigurându-se finalizarea rapidă a pieței interne de energie a UE și a infrastructurii UE formate din superrețele și rețele inteligente care leagă nordul și sudul, estul și vestul, pentru a fructifica astfel avantajele comparative ale fiecărui stat membru, folosind, de asemenea, întregul potențial al producției de energie descentralizate și la scară foarte mică și infrastructurile energetice inteligente din toate statele membre; subliniază importanța faptului de a se asigura că evoluțiile din domeniul politicii și al reglementării din statele membre vor respecta pe deplin dispozițiile celor trei pachete privind liberalizarea, vor elimina blocajele rămase în cadrul infrastructurii și nu vor crea noi bariere în calea integrării pieței de electricitate și de gaze sau de energie; subliniază, în plus, că deciziile privind politica energetică din cadrul fiecărui sistem național trebuie să ia în considerare și modul în care astfel de decizii ar putea afecta alte state membre; sugerează că ar fi de dorit să se stabilească dacă expertiza și dotările Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) ar putea fi utilizate în îndeplinirea sarcinilor menționate anterior, precum și modul în care acestea ar putea fi utilizate;
42. recunoaște că proiectele de infrastructură energetică sunt caracterizate de investiții inițiale mari, care vor fi reduse considerabil prin exploatarea la maximum a oportunităților de economisire a energiei și printr-un ciclu de funcționare cuprins între 20 și 60 de ani; reamintește că actualul mediu de piață este foarte imprevizibil, investitorii ezitând astfel în ceea ce privește dezvoltarea infrastructurii energetice; subliniază faptul că ar trebui

promovate noi strategii, inclusiv strategia „pe primul plan, economisirea energiei”, și instrumente inovatoare în scopul reducerii nevoii de a realiza acele investiții în infrastructură care favorizează o adaptare rapidă la mediul aflat în continuă evoluție;

43. subliniază necesitatea de a pune în aplicare politicile și reglementările actuale, astfel încât infrastructura energetică existentă să fie utilizată mai bine în beneficiul consumatorilor europeni; solicită Comisiei Europene și ACER să monitorizeze mai strict punerea în aplicare a normelor la nivel național, cum ar fi cele legate de principiul „utilizezi sau pierzi” (*use it or lose it*);
44. subliniază necesitatea realizării unei piețe europene a energiei complet integrate până în 2014; observă importanța punerii în aplicare pe deplin a legislației privind piața internă de energie în toate statele membre și nevoia de a se asigura că niciun stat membru sau nicio regiune nu rămâne izolată față de rețelele europene de gaze și de electricitate după 2015; subliniază nevoia de a lua în considerare impactul social și costurile energiei, asigurându-se în același timp că prețurile la energie sunt mai transparente și reflectă mai bine costurile, inclusiv costurile de mediu care, în prezent, nu sunt pe deplin luate în considerare;
45. ia act de crearea unui mecanism de schimb de informații pentru acordurile interguvernamentale dintre statele membre ale UE și țările terțe cu privire la politica energetică, dat fiind că acest mecanism vizează îmbunătățirea transparenței, coordonării și eficienței politicii în UE în ansamblu; solicită statelor membre să demonstreze mai multă ambiție în eforturilor lor de a se asigura că acordurile care contravin legislației referitoare la piața internă de energie; consideră că Comisia ar trebui să fie în măsură să examineze proiecte de acorduri pentru a le analiza compatibilitatea cu o astfel de legislație, precum și să participe la negocieri, dacă este cazul; consideră că mecanismul de schimb de informații reprezintă un pas spre coordonarea suplimentară a achiziționării de energie în afara UE, un element esențial pentru realizarea obiectivelor din Perspectiva energetică 2050;
46. subliniază necesitatea de a spori stimulentele pentru investitori pe piața de energie prin creșterea profitabilității și prin simplificarea procedurilor birocratice – fără relaxarea acestora;
47. recunoaște că criza financiară a făcut și mai dificilă atragerea investițiilor necesare pentru a finanța transformarea sistemului energetic; subliniază noile provocări, precum nevoia de resurse de rezervă și de echilibrare flexibile în sistemul energetic (de exemplu, generare flexibilă, o rețea solidă de transmitere, stocare, gestionarea cererii, microgenerare și interconectare), pentru a contracara viitoarea creștere prevăzută a generării variabile de energie din surse regenerabile; subliniază importanța infrastructurii la nivelul distribuției și rolul important pe care „consumatorii proactivi” și operatorii de sisteme de distribuție (OSD) îl au pe durata integrării în sistem a producției descentralizate de energie și a măsurilor de eficientizare a cererii; subliniază nevoia unei evaluări corecte a capacității disponibile în Europa și necesitatea unor interconectări adecvate și a unei capacități flexibile de rezervă și echilibrare pentru a echilibra cererea și oferta, asigurând astfel securitatea alimentării cu energie electrică și gaz; subliniază că, dacă se va acorda o prioritate mai mare gestionării cererii și producției de energie orientate către cerere, se va aduce o contribuție semnificativă la consolidarea integrării surselor de energie descentralizată și la accelerarea realizării obiectivelor globale ale politicii energetice;

48. subliniază că, deoarece infrastructura actuală este învechită, vor fi necesare investiții uriașe în fiecare scenariu propus în Comunicarea Comisiei intitulată „Perspectiva energetică 2050”; subliniază că acest lucru va conduce la o creștere a prețurilor energiei până în 2030, în oricare scenariu; de asemenea, constată că, conform Comisiei, cea mai mare parte a acestor creșteri se produce deja în scenariul de referință, deoarece acestea sunt legate de înlocuirea, în următorii 20 de ani, a capacităților de generare vechi, deja amortizate integral;
49. subliniază faptul că securitatea energetică a Uniunii Europene depinde de o diversificare mai mare a surselor sale de import; subliniază, prin urmare, necesitatea unei mai bune cooperări a UE cu partenerii săi; ia act de întârzierile care afectează finalizarea Coridorului de Sud; subliniază necesitatea de a realiza securitatea energetică prin diversificarea surselor de energie, reamintește contribuția semnificativă a gazului natural lichefiat (GNL) și a flotelor implicate în exploatarea GNL la aprovizionarea cu energie a UE și evidențiază potențialul unui coridor complementar de gaze naturale lichefiate (GNL) în regiunea mediteraneană de est și Marea Neagră care să servească drept transportator de energie și stimulent pentru creșterea concurenței în cadrul pieței interne de energie a UE;
50. reamintește că pentru parteneriatele strategice ale Uniunii cu țările producătoare și de tranzit, în special țările care fac obiectul politicii europene de vecinătate (PEV), trebuie asigurate instrumente adecvate, un nivel corespunzător de predictibilitate și stabilitate și investiții pe termen lung; subliniază, în acest scop, că obiectivele Uniunii în domeniul climei ar trebui să fie dublate de proiecte ale Uniunii de investiții în infrastructură, care vizează diversificarea canalelor de aprovizionare și îmbunătățirea securității energetice a Uniunii, cum ar fi proiectul Nabucco;
51. reamintește că, în conformitate cu pachetul privind piața internă, rolul principal în finanțarea investițiilor în infrastructuri energetice îl au actorii de pe piață; recunoaște că unele proiecte inovative sau importante din punct de vedere strategic care sunt justificate din perspectiva securității aprovizionării sau a solidarității și a durabilității, dar care nu pot atrage o finanțare suficientă pe piață, ar putea necesita sprijin public, la un nivel restrâns, pentru a intensifica finanțările private; subliniază că astfel de proiecte ar trebui selecționate pe bază de criterii clare și transparente, evitându-se denaturarea concurenței și ținându-se seama de interesele consumatorilor de respectarea deplină a obiectivelor pe termen lung ale UE privind energia și combaterea schimbărilor climatice;
52. subliniază că majoritatea scenariilor legate de Perspectiva energetică nu vor fi fezabile dacă nu sunt dezvoltate la nivel local rețele inteligente de distribuție a electricității și a gazelor; consideră că, pe lângă proiectele transfrontaliere, Uniunea ar trebui să adopte măsuri pentru a sprijini crearea sau renovarea rețelelor locale și, mai ales, accesul consumatorilor protejați;
53. subliniază importanța mecanismului Conectarea Europei care beneficiază de o sumă considerabilă pentru transformarea și dezvoltarea în continuare a infrastructurii energetice în UE; subliniază importanța identificării și a sprijinirii proiectelor durabile cruciale atât pe scară largă, cât și pe scară mică;
54. subliniază rolul unei soluții de tip „ghișeu unic” în completarea obiectivelor UE privind simplificarea în vederea reducerii birocrăției, astfel accelerându-se procedurile de acordare a autorizațiilor și a licențelor și reducându-se sarcina administrativă exercitată

asupra companiilor care solicită autorizație pentru dezvoltarea de infrastructuri energetice, garantându-se în același timp respectarea normelor și a reglementărilor aplicabile; solicită statelor membre să își revizuiască procedurile în acest sens;

55. solicită Comisiei să abordeze urgent incertitudinea existentă în materie de reglementare pentru investitorii instituționali, în interpretarea celui de al treilea pachet legislativ, în cazul în care aceștia acționează în calitate de investitori pasivi atât în ceea ce privește capacitatea de transport, cât și capacitatea de generare;
56. solicită Comisiei să abordeze urgent problema legată de lipsa stimulentei pentru investițiile în rețele inteligente acordate OSD și OST (operator de sistem de transmitere) în domeniul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor (TIC) și al altor tehnologii inovatoare, care facilitează o utilizare sporită și mai eficientă a rețelelor existente;

Dimensiunea socială

57. salută includerea dimensiunii sociale în Perspectiva energetică; consideră că, în acest sens, ar trebui acordată o atenție specială penuriei de energie și locurilor de muncă din sector; insistă, cu privire la penuria energetică, asupra faptului că energia ar trebui să fie accesibilă oricui și invită Comisia și statele membre, autoritățile locale și organismele sociale competente să coopereze pe marginea unor soluții individuale de contracarare a problemelor legate de penuria electricității și a energiei termice, acordându-se o atenție specială gospodăriilor cu venituri scăzute și vulnerabile, ce sunt cele mai afectate de prețurile crescute la energie; consideră, prin urmare, că o astfel de strategie ar trebui să promoveze eficiența energetică și economiile de energie, și ar constitui cea mai bună modalitate de reducere a prețurilor la energie, integrând măsuri la nivel național precum măsuri fiscale, achiziții publice asociate prețului energiei termice, mai ales în cazurile în care obstrucționează investițiile în eficiența energetică sau optimizarea producerii și a utilizării energiei termice și să propună recomandări în funcție de bune practici și contraexemple; subliniază importanța elaborării și diseminării a unui evantai mai larg de măsuri privind eficiența energetică, stimulând acțiunile din domeniul cererii și al ofertei și inițiind campanii de popularizare pentru stimularea modificărilor comportamentelor ce se impun; solicită statelor membre să informeze periodic cu privire la măsurile luate pentru protejarea gospodăriilor de creșterea prețurilor la energie și de penuria energetică; solicită Comisiei, în ceea ce privește locurile de muncă, să promoveze măsuri de adaptare a educației, a formării și recalificării profesionale pentru a sprijini statele membre în efortul de a asigura o forță de muncă calificată și pregătită pentru a asigura tranziția energetică; solicită Comisiei să transmită Parlamentului, până la sfârșitul lui 2013, mai multe informații cu privire la impactul acestei tranziții asupra pieței muncii din sectoarele energetic, industrial și terțiar și să elaboreze mecanisme concrete de sprijinire a lucrătorilor din sectoarele respective; recomandă ca statele membre să țină cont de costurile adiacente și de beneficiile generării și consumului de energie, cum ar fi cele în folosul sănătății, printr-o poluare mai scăzută; consideră că se impune un dialog social privind implicațiile Perspectivei energetice, implicând toți actorii interesați, pe durata întregii perioade de tranziție;
58. subliniază faptul că adoptarea unei strategii de decarbonizare care nu ține cont de situația din anumite state membre poate duce la accentuarea drastică a penuriei de energie, definită în unele state membre drept o situație în care un procent mai mare de 10 % din bugetele casnice este cheltuit cu energia;

59. subliniază necesitatea de a proteja consumatorii împotriva prețurilor ridicate ale energiei și de a proteja întreprinderile împotriva concurenței neloiale, precum și împotriva prețurilor scăzute în mod artificial practicate de companiile din afara UE, în conformitate cu solicitările adresate în cadrul Summitului Rio+20 cu privire la rolul consolidat al OMC;
60. îndeamnă statele membre și comunitatea internațională să promoveze instituțiile educaționale care au capacitatea de a forma muncitori calificați, precum și următoarea generație de oameni de știință și de persoane inovatoare, în domenii precum cel al securității furnizării de energie și al utilizării sigure a acesteia, al securității energetice și al eficienței energetice; în acest sens, reamintește rolul important al Orizont 2020 și al Institutului European de Inovare și Tehnologie în reducerea decalajului dintre educație, cercetare și implementare în sectorul energetic;
61. dorește să sublinieze rolul-cheie al transparenței prețurilor și al informării consumatorilor; prin urmare, consideră că este de competența Comisiei să stabilească, cât mai exact posibil, impactul unor astfel de factori asupra prețurilor energiei plătite de cetățeni și întreprinderi, în funcție de diferitele scenarii selectate;

Rolul surselor specifice de energie

62. consideră că toate tipurile de tehnologii cu emisii reduse de dioxid de carbon vor fi necesare pentru a atinge obiectivul ambițios de decarbonizare a sistemului energetic al UE, în general, și a sectorului energiei electrice, în special; constată că va exista în continuare incertitudine cu privire la tehnologiile care vor fi testate din punct de vedere tehnic și comercial în termenul impus; consideră că flexibilitatea trebuie păstrată pentru a permite adaptarea la schimbările tehnologice și socioeconomice care vor apărea;
63. recunoaște faptul că există probabilitatea ca combustibilii fosili convenționali să facă parte în continuare din sistemul energetic cel puțin în perioada de tranziție la un sistem energetic cu emisii reduse de carbon;
64. recunoaște că în prezent energia nucleară este utilizată ca importantă sursă de energie cu emisii scăzute; solicită Comisiei și statelor membre, în contextul experienței dobândite în urma accidentului din 2011 de la Fukushima, să îmbunătățească siguranța energiei nucleare, utilizând rezultatele testelor de rezistență recente efectuate în cazul centralelor nucleare;
65. este de acord cu Comisia în ceea ce privește faptul că energia nucleară va rămâne un factor important, deoarece unele state membre consideră în continuare energia nucleară drept sursă sigură, de încredere și accesibilă din punct de vedere financiar de generare a energiei electrice cu emisii scăzute de dioxid de carbon; recunoaște că analiza scenariilor arată că energia nucleară poate contribui la diminuarea costurilor de sistem și a prețurilor energiei electrice;
66. este de aceeași părere ca și Comisia că gazele naturale vor juca un rol important pe termen mediu în transformarea sistemului energetic, deoarece reprezintă o modalitate relativ rapidă și rentabilă de reducere a dependenței față de alți combustibili fosili mai poluanți; subliniază necesitatea de a diversifica canalele de aprovizionare cu gaze a Uniunii Europene; avertizează cu privire la investițiile care ar putea conduce la continuarea dependenței pe termen lung de combustibili fosili;

67. recunoaște potențialul gazului natural ca modalitate flexibilă de rezervă pentru a echilibra oferta variabilă de energie din surse regenerabile, pe lângă stocarea de energie electrică, interconectare și satisfacerea cererii; sprijină, cu toate acestea, ideea de a acorda o importanță mai mare gazelor, în special în cazul în care tehnologiile de captare și stocare a carbonului devin disponibile pe scară mai largă; consideră că obiectivul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră trebuie să fie argumentul de bază în acest caz și obiectivul predominant în mixul energetic;
68. este de părere că nu ar trebui neglijat rolul gazului petrolier lichefiat (GPL), ca sursă flexibilă și fiabilă de energie în regiunile cu deficit de infrastructură;
69. subliniază necesitatea de a aborda creșterea anticipată a importurilor de gaze și electricitate din țările terțe în UE pe termen scurt și mediu, în scopul asigurării furnizării de energie; reiterează că pentru unele regiuni și state membre, această provocare este strâns legată de dependența de importuri de petrol și gaze dintr-o singură țară terță; recunoaște că răspunsul la această provocare necesită, printre altele, un rol consolidat pentru resursele energetice și resursele regenerabile indigene, care sunt esențiale în asigurarea competitivității și securității aprovizionării, precum și acțiuni care vizează diversificarea portofoliului de furnizori, rute și surse de energie; recunoaște că obiectivul strategic în acest sens ar trebui să vizeze realizarea coridorului sudic al gazelor și crearea rutei de aprovizionare a UE, cu aproximativ 10-20 % din necesarul de gaze la nivelul UE până în 2020, pentru a permite accesul fizic pentru fiecare regiune europeană la cel puțin două surse diferite de gaze;
70. constată că tehnologia de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC) ar putea juca un rol în decarbonizare până în 2050; subliniază însă că CSC încă se află în stadiul de cercetare și dezvoltare; observă că dezvoltarea CSC prezintă incertitudini relative la problemele nerezolvate, cum ar fi întârzierile nespecificate ale dezvoltării, prețurile ridicate și riscurile de eficiență; subliniază că CSC, dezvoltată într-un mod eficient din punct de vedere economic, sigur și durabil, va trebui să fie introdusă pe scară comercială cât mai curând posibil; subliniază că CSC este, de asemenea, o opțiune importantă pentru decarbonizarea mai multor industrii mari consumatoare de energie, cum ar fi rafinarea petrolului, topirea aluminiului și producția de ciment; îndeamnă Comisia să elaboreze un raport de evaluare intermediar a rezultatelor înregistrate prin utilizarea proiectelor demonstrative pentru centralele pe bază de cărbune, finanțate de UE;
71. subliniază importanța intervenției politice, a finanțării publice și a unui preț adecvat al carbonului pentru a demonstra și a asigura implementarea rapidă a tehnologiei CSC în Europa, începând cu anul 2020; subliniază importanța programului demonstrativ al UE pentru ca CSC să fie acceptată de către public și sprijinită, ca tehnologie importantă pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;
72. invită Comisia să permită și să promoveze schimbul de cunoștințe și colaborarea în cadrul UE și pe plan internațional pentru a asigura obținerea unei valori optime în domeniul ingineriei în cadrul proiectelor demonstrative CSC; invită Comisia să sprijine investițiile timpurii în infrastructura de conducte și să își coordoneze planificarea transfrontalieră pentru a asigura accesul la absorbânți de CO₂ din 2020, precum și să efectueze cercetări pentru a prezenta detalii cu privire la rezervoarele de stocare din Europa; invită Comisia să colaboreze în mod activ cu statele membre și cu sectorul energetic pentru a transmite informații cu privire la beneficiile și siguranța CSC, cu scopul de a întări încrederea

publicului în această tehnologie;

73. constată că dezvoltarea și utilizarea optimă, sigură și durabilă a resurselor energetice interne și regionale și competitivitatea infrastructurii necesare pentru aprovizionarea stabilă cu energie internă sau importată, pot contribui la creșterea securității energetice și, prin urmare, ar trebui să constituie o prioritate la elaborarea politicii energetice a UE;
74. constată faptul că, atât timp cât există în continuare cerere de produse care se bazează pe petrol brut, menținerea prezenței europene în industria de rafinare este importantă pentru garantarea securității aprovizionării, pentru sprijinirea competitivității industriilor din aval, cum ar fi industria petrochimică, pentru stabilirea de standarde mondiale de calitate a rafinării petrolului, pentru a asigura respectarea mediului și pentru păstrarea locurilor de muncă din respectivele sectoare; subliniază, de asemenea, constatările din Perspectiva energetică, potrivit cărora există probabilitatea ca petrolul să rămână în mixul energetic chiar și în 2050, însă cu o pondere mult mai scăzută ca în prezent și utilizat, în principal, pentru transporturile de pasageri și mărfuri pe distanțe lungi;
75. consideră că trebuie acordată o atenție deosebită regiunilor din statele membre unde, în prezent, sursa predominantă de energie sunt cărbunii și/sau unde producția de cărbune și producția de electricitate pe bază de cărbune reprezintă surse regionale vitale de ocupare a forței de muncă; consideră că vor fi necesare măsuri sociale suplimentare sprijinite de UE pentru ca populația din regiunile respective să accepte scenariile privind Perspectiva energetică 2050;

Provocările globale din domeniul energiei

76. recunoscând că UE acționează într-un context mondial și că singură nu poate aduce toate beneficiile scontate, reamintește în același timp Concluziile Consiliului TTE din noiembrie 2011 privind consolidarea dimensiunii externe a politicii energetice a UE, în care Consiliul a evidențiat necesitatea unei abordări mai cuprinzătoare și mai coordonate din partea UE a relațiilor internaționale în domeniul energetic pentru a face față provocărilor de la nivel mondial în domeniul energetic și al schimbărilor climatice și necesitatea de a soluționa chestiunile legate de competitivitate și de relocarea emisiilor de dioxid de carbon, precum și de a menține și a promova cele mai înalte standarde de securitate nucleară, asigurând în același timp aprovizionarea sigură, durabilă și diversificată cu energie;
77. subliniază necesitatea de a asigura securitatea energetică a UE și eventuala sa independență, realizată în primul rând prin promovarea eficienței energetice, a economiilor de energie și a energiei din surse regenerabile, care, împreună cu alte surse alternative de energie, va reduce dependența față de importuri; constată interesul în creștere privind explorarea zăcămintelor de petrol și de gaze din Marea Mediterană și din Marea Neagră; consideră că este nevoie urgent să se elaboreze o politică cuprinzătoare a UE privind forarea marină de petrol și gaze; consideră că ar trebui să se acorde atenție specială eventualelor pericole și delimitării zonelor economice exclusive ale statelor membre ale UE și ale țărilor terțe relevante, în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS), la care toate statele membre ale UE și UE ca atare sunt semnatare;
78. subliniază că acordarea de drepturi de conferire de autorizații pentru forare și delimitarea zonelor economice exclusive vor deveni surse de neînțelegeri cu țările terțe, iar UE ar

trebui să își păstreze un profil politic ridicat în acest sens, încercând să prevină eventualele dezacorduri la nivel internațional; subliniază că energia ar trebui să fie utilizată ca motor al păcii, al integrității mediului, al cooperării și al stabilității;

79. solicită ca foaia de parcurs comună UE-Rusia din domeniul energiei să se bazeze pe principiul reciprocității și al respectului reciproc, consacrate de Organizația Mondială a Comerțului, Tratatul privind Carta energiei și reglementările din cadrul celui de-al treilea pachet energetic; solicită Comisiei să aplice și să asigure respectarea efectivă a normelor UE privind concurența și piața internă pentru toate întreprinderile din sectorul energetic care funcționează pe teritoriul Uniunii; salută, în acest sens, investigația recentă asupra comportamentului anticoncurențial al Gazprom și al sucursalelor sale europene și regretă decretul adoptat de Președintele Federației Ruse din motive politice, prin care se împiedică cooperarea companiilor energetice rusești cu instituțiile UE; insistă ca toate întreprinderile din sectorul energetic să coopereze pe deplin cu autoritățile de investigație; solicită Comisiei să propună un răspuns adecvat la acest decret și să se asigure că investigația poate să continue;
80. solicită Comisiei să stabilească un set cuprinzător de priorități pe termen scurt, mediu și lung ale politicii energetice față de vecinii săi, pentru ca UE să-l folosească în vederea stabilirii unui spațiu juridic comun, întemeiat pe principiile și normele pieței energetice interne, la rândul lor bazate pe *acquis*; subliniază importanța extinderii în continuare a Comunității Energetice, în special la țările candidate și la cele din cadrul Parteneriatului estic, din Asia Centrală și la țările mediteraneene, precum și a instituirii unor mecanisme de control juridic care să reglementeze implementarea deficientă a *acquis*-ului ; invită Uniunea să demonstreze solidaritate față de partenerii săi care fac parte din Comunitatea Energetice; condamnă, în acest sens, amenințările recente adresate Republicii Moldova de către Federația Rusă;
81. subliniază că politica energetică a UE nu trebuie să contrazică în niciun fel principiile fundamentale pe baza cărora a fost întemeiată UE în legătură cu, în special, democrația și drepturile omului; solicită Comisiei, în acest sens, să privilegieze relațiile sale în domeniul energiei cu țările producătoare și de tranzit care împărtășesc și susțin aceleași valori;
82. subliniază importanța consolidării cooperării și a dialogului cu alți parteneri strategici în domeniul energiei; consideră că influența tot mai mare a economiilor emergente pe piețele globale de energie, precum și creșterea cererii de energie a acestora, fac esențială implicarea UE alături de acești parteneri într-un mod cuprinzător, în toate domeniile energiei; constată că, pe termen lung, Uniunea Europeană trebuie să își intensifice coordonarea în ceea ce privește achizițiile de energie din țările terțe; solicită Consiliului, Comisiei și SEAE să coopereze strâns pentru a putea exprima puncte de vedere comune în materie de politică energetică, astfel cum prevede legislația UE și cum indică Direcția Generală Energie a Comisiei; reamintește că Parlamentul European ar trebui să fie în continuare informat la intervale regulate cu privire la evoluțiile din acest domeniu;
83. subliniază faptul că solidaritatea între statele membre, stipulată în Tratatul UE, ar trebui să se aplice atât pentru activitățile cotidiene, cât și pentru gestionarea politicilor energetice interne și externe; solicită Comisiei să ofere o definiție clară a „solidarității energetice” pentru a se asigura că este respectată de către toate statele membre;
84. subliniază faptul că nu vor exista compromisuri cu privire la siguranță și securitate nici

pentru sursele tradiționale de energie (de exemplu, surse nucleare), nici pentru sursele noi de energie (de exemplu, petrol și gaze din surse neconvenționale) și consideră că UE ar trebui să depună în continuare eforturi de consolidare a cadrului de siguranță și de securitate și ar trebui să își asume un rol de lider în ceea ce privește eforturile internaționale în acest domeniu;

85. subliniază că, pe măsură ce statele membre încep conectarea și integrarea piețelor lor naționale prin investiții în infrastructură și aprobarea de reglementări comune, ar trebui depuse eforturi și în ceea ce privește colaborarea cu Rusia pentru a identifica măsuri creative și reciproc acceptabile menite să reducă discrepanțele dintre cele două piețe ale energiei;
86. subliniază faptul că, pe măsură ce aprovizionarea cu energie se orientează către economiile în curs de dezvoltare, UE ar trebui să se implice într-un dialog intens și să coopereze cu țările BRICS cu privire la eficiența energetică, sursele regenerabile de energie, cărbunele ecologic, CSC, rețelele inteligente, cercetarea în domeniul fuziunii și siguranța nucleară; UE ar trebui să dezvolte, de asemenea, o politică clară privind colaborarea în domeniul cercetării și inovării în sectorul energetic cu aceste țări;
87. solicită UE să joace în continuare un rol activ în negocierile internaționale referitoare la înțelegerea mondială privind schimbările climatice; subliniază că este necesar ca UE să știe care ar fi consecințele neîncheierii unui acord mondial privind schimbările climatice; regretă faptul că Perspectiva energetică nu prezintă un scenariu pentru cazul în care nu se încheie un astfel de acord; subliniază faptul că încheierea unui acord mondial cu caracter juridic obligatoriu cu privire la reducerea emisiilor și implicarea în acest proces a celor mai mari emițători de gaze cu efect de seră la nivel mondial, precum China, India, Statele Unite ale Americii și Brazilia, va crește șansele de a realiza o reducere reală a emisiilor de gaze cu efect de seră; subliniază necesitatea de a răspunde la pericolul reprezentat de relocarea emisiilor de carbon în cazul în care industriile mari consumatoare de energie se stabilesc în afara UE;

Sistemul de comercializare a cotelor de emisii (ETS)

88. recunoaște că ETS este în prezent principalul instrument, deși nu singurul, de reducere a emisiilor industriale de gaze cu efect de seră și de promovare a investițiilor în tehnologii cu emisii scăzute de carbon sigure și durabile; constată că este necesară îmbunătățirea structurală a ETS pentru a crește capacitatea acesteia de a reacționa la variațiile ciclului economic, de a restaura încrederea investitorilor și de a consolida stimulentele pieței pentru investiții în tehnologiile cu emisii scăzute și pentru utilizarea acestora; constată că orice modificare structurală a ETS ar impune o evaluare atentă a efectelor economice, sociale și de mediu, precum și a impactului asupra investițiilor în tehnologii cu emisii scăzute, asupra prețului energiei electrice și asupra competitivității industriilor mari consumatoare de energie, îndeosebi în materie de relocare a emisiilor de carbon; solicită Comisiei și statelor membre să faciliteze și să încurajeze dezvoltarea de soluții tehnologice inovatoare, sigure și durabile de către industriile europene;
89. solicită Comisiei să prezinte cât mai curând posibil o evaluare suplimentară care să conțină recomandări referitoare la acțiunile care ar putea preveni riscul de relocare a emisiilor de carbon generat de relocarea producției în afara UE și care să se concentreze în special pe scenarii suplimentare în cazul unor acțiuni globale limitate sau în lipsa unor acțiuni globale ulterioare privind reducerea emisiilor de dioxid de carbon;

90. subliniază faptul că sectorul care nu face obiectul ETS generează aproximativ 55 % din emisiile de gaze cu efect de seră în UE și că este esențial să se asigure că sectorul non-ETS, alături de cel ETS, își asumă responsabilitatea în ceea ce privește reducerea emisiilor; subliniază necesitatea unor orientări politice la nivelul UE și a unor acțiuni concrete pentru a aborda această problemă;
91. recunoaște că ETS se confruntă cu probleme care nu fuseseră anticipate la început, iar surplusul din ce în ce mai mare de certificate va duce la reducerea stimulului pentru promovarea investițiilor în tehnologii cu emisii reduse de dioxid de carbon timp de mulți ani de acum înainte; ia act de faptul că acest lucru pune în pericol eficacitatea ETS în calitate de mecanism principal al UE de a reduce emisiile de o manieră care să creeze condiții de concurență echitabile pentru tehnologiile aflate în competiție, care să asigure societăților flexibilitatea necesară pentru a-și dezvolta propria strategie de reducere a emisiilor și care să asigure măsuri specifice de combatere a relocării emisiilor de dioxid de carbon; invită Comisia să adopte măsuri pentru a rectifica deficiențele ETS și pentru a face posibilă funcționarea acestui sistem astfel cum s-a prevăzut inițial; consideră că aceste măsuri ar trebui să includă:
- (a) prezentarea cât de curând posibil a unui raport către Parlamentul European și către Consiliu care să analizeze, printre altele, efectele asupra stimulentei pentru realizarea de investiții în tehnologiile cu emisii reduse de dioxid de carbon și riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon; înainte de începutul celei de a treia etape, Comisia ar trebui să modifice, dacă este necesar, regulamentul menționat la articolul 10 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE pentru a pune în aplicare măsuri adecvate, care pot include reținerea numărului necesar de certificate;
 - (b) propunerea unor dispoziții legislative de la cea mai apropiată dată adecvată pentru a modifica cerința de reducere lineară anuală de 1,74 % la o valoare suficientă pentru a îndeplini cerințele obiectivului de reducere a CO₂ până în 2050;
 - (c) realizarea și publicarea unei evaluări a interesului prezentat de stabilirea unui preț de rezervă pentru licitarea certificatelor;
 - (d) adoptarea de măsuri pentru a îmbunătăți transmiterea informațiilor relevante și transparența registrelor ETS cu scopul de a permite o monitorizare și o evaluare mai eficiente;

Cercetarea, resursele umane, noile tehnologii și carburanții alternativi

92. consideră că prețurile joacă un rol esențial în investițiile în domeniul energiei și în producția de energie; constată că politicile diferite ale statelor membre de promovare a energiei din surse regenerabile ar trebui considerate drept o curbă de învățare; este de părere că prețurile recente și relativ mari ale combustibililor fosili vor promova dezvoltarea în ceea ce privește energia din surse regenerabile, cu condiția să se elimine eșecurile politice și ale pieței; recomandă statelor membre să promoveze și să susțină mecanisme mai eficiente de sprijin pentru energia obținută din surse regenerabile pentru a minimiza astfel creșterile prețurilor la energie; solicită Comisiei să examineze opțiunile privind un sistem mai coordonat, mai convergent și mai integrat pentru acordarea de sprijin surselor regenerabile de energie;
93. consideră că, din cauza creșterii în ultimii ani a facturilor la energie, în Europa s-a

dezvoltat o abordare „inteligentă” și bazată pe bunul simț de reducere a consumului energetic prin eficiență energetică și economii de energie; subliniază importanța de a completa această schimbare de comportament naturală, dar insuficientă, cu acțiuni politice corecte și cu sprijin financiar pentru a spori în continuarea economiilor de energie; subliniază necesitatea de a stimula consumatorii să își producă propria energie; subliniază că TIC și punerea în aplicare a acestora în cadrul rețelelor inteligente joacă un rol din ce în ce mai important în ceea ce privește dezvoltarea unui consum eficient de energie, în special, dezvoltarea contoarelor inteligente care ar trebui să-i ajute pe consumatori să devină actori cu cuvânt de spus în domeniul eficienței energetice, furnizându-le acestora informații inteligibile și în timp real privind consumul de energie în gospodării și întreprinderi și excedentul care este reintrodus în rețea, precum și informații cu privire la măsurile și oportunitățile de eficiență energetică;

94. consideră că infrastructura energetică ar trebui să fie mai orientată către utilizatorul final, punându-se un accent mai puternic pe interacțiunea dintre capacitățile sistemului de distribuție și consum, și subliniază necesitatea existenței unor fluxuri bidimensionale de energie și de informații; subliniază beneficiile aduse consumatorilor de noile tehnologii, cum ar fi sistemele de gestionare a cererii de energie și sistemele de satisfacere a cererii, care îmbunătățesc eficiența energetică a cererii și a ofertei;
95. consideră că introducerea rețelelor inteligente reprezintă o problemă urgentă; în lipsa acestora integrarea producției de energie regenerabilă distribuită și îmbunătățirea eficienței energetice (care sunt esențiale pentru îndeplinirea obiectivelor europene din Pachetul pentru climă și energie 20/20/20) nu vor fi posibile;
96. subliniază rolul rețelelor inteligente în facilitarea comunicării în ambele sensuri dintre producătorii de energie electrică și consumatori și evidențiază că rețelele inteligente pot permite consumatorilor să observe și să își adapteze consumul de energie electrică; subliniază că o protecție solidă a datelor cu caracter personal și programele de educare a consumatorilor, cum ar fi campaniile de informare din școli și universități, sunt esențiale, mai ales pentru ca contoarele inteligente să aibă un impact real; subliniază că statele membre ar trebui să pună la dispoziția consumatorilor informațiile relevante pe internet și că toți actorii relevanți, cum ar fi constructorii, arhitecții și furnizorii de echipamente de încălzire, răcire și echipamente electrice, ar trebui să obțină informații actualizate și să compare prețurile și serviciile și, pe această bază, să aleagă furnizorul de energie cel mai potrivit nevoilor lor;
97. invită Comisia să se asigure că Orizont 2020 și parteneriatele europene pentru inovare din cadrul inițiativei „O Uniune a inovării” oferă prioritate optimizării sistemelor energetice și necesității de dezvoltare a tuturor tipurilor de tehnologii durabile cu emisii scăzute de carbon pentru a impulsiona competitivitatea UE, pentru a promova locurile de muncă și pentru a crea stimulente în favoarea unui comportament responsabil față de energie; în acest sens, sprijină obiectivele Planului strategic al UE privind tehnologiile energetice și ale inițiativelor industriale europene asociate; subliniază că promovarea eficienței energetice și reducerea costurilor energiei din surse regenerabile prin îmbunătățiri de ordin tehnologic și prin inovări ar trebui de asemenea să beneficieze de un grad maxim de prioritate prin alocarea unei ponderi mai mari a fondurilor publice pentru cercetare în direcția inovării în domeniul energiei din surse regenerabile și al eficienței energetice, îndeosebi Orizont 2020 și Planul SET;

98. subliniază faptul că cercetarea în domeniul combustibililor alternativi noi este esențială în scopul de a îndeplini obiectivele climatice și de mediu pe termen lung și, prin urmare, se așteaptă ca programul Orizont 2020 să ofere stimulentele necesare;
99. subliniază importanța continuării cercetării și a dezvoltării de către instituții publice și sectorul energetic, a îmbunătățirii eficienței energetice și a utilizării de energie din surse regenerabile și gaz natural în sectorul rutier, maritim și în sectorul aviației;

Încălzire și răcire

100. consideră că trebuie acordată o mai mare atenție acordată sectoarelor de încălzire și răcire; solicită UE, în acest sens, să ia în considerare integrarea deplină a sectorului încălzirii și răcirii în procesul de transformare a sistemului energetic; constată că acest sector reprezintă astăzi aproximativ 45 % din consumul final de energie din Europa și că este nevoie de o mai bună înțelegere a rolului important al încălzirii și răcirii; prin urmare, solicită Comisiei să colecteze datele necesare care reflectă sursele de energie și utilizările încălzirii și răcirii, precum și distribuția căldurii la diferitele categorii de consumatori finali (de exemplu, consumatori rezidențiali, industriali, terțiari); încurajează construirea de centrale combinate care produc energie termică și electrică și care folosesc surse regenerabile sau căldură recuperată sau reziduală și sprijină continuarea cercetării privind sistemele de răcire și de încălzire în vederea punerii în aplicare a politicii ambițioase a UE; solicită autorităților publice să actualizeze previziunile pentru cererea de căldură în perspectiva anului 2050 și să realizeze o evaluare a impactului la nivel regional subteran cu scopul de a optimiza alocarea resurselor; invită, totodată, Comisia și statele membre să majoreze finanțarea alocată infrastructurilor energetice locale, cum ar fi sistemele centralizate de încălzire și de răcire, inclusiv prin cercetare și dezvoltare și instrumente financiare inovative, care reprezintă soluții eficiente, cu emisii reduse sau cu zero, care vor înlocui importurile și schimburile/transportul de energie la nivel european; observă că soluțiile disponibile în domeniul energiei din surse regenerabile (energia geotermală, biomasa, inclusiv deșeurile biodegradabile, energia termică solară și hidroenergia/energia aerotermală), în combinație cu măsuri de eficiență energetică, au potențialul de a decarboniza până în 2050 întreaga cerere de căldură într-un mod mai rentabil, soluționând totodată problema penurie de energie;

Observații finale

101. salută viitoarea comunicare a Comisiei privind CSC, piața internă, eficiența energetică și tehnologiile energetice în vederea înregistrării de noi progrese cu privire la opțiunile politice identificate în Perspectiva energetică 2050;
102. consideră că, pentru asigurarea securității aprovizionării cu energie, ar trebui acordată o atenție deosebită regiunilor de la frontierele externe ale Uniunii, prin sprijinirea creării de rețele și dezvoltării de noi infrastructuri energetice în cooperare cu țările vecine;
103. ia act de faptul că, datorită diferențelor în ceea ce privește condițiile geografice, este imposibil să se aplice o politică energetică unitară în toate regiunile; fără a aduce atingere criteriilor pentru acțiunea comună și ținând seama de necesitatea de a respecta cadrul de politică al UE, consideră că fiecare regiune europeană ar trebui să poată da curs unui plan individual adaptat situației și economiei sale, dezvoltând sursele de energie durabile care pot duce la realizarea obiectivelor Perspectivei energetice 2050 în cel mai eficient mod posibil și reamintește că îndeosebi producția de energie din surse regenerabile are un rol-

cheie în ceea ce privește dezvoltarea și ocuparea forței de muncă, în zonele rurale sau în celelalte zone; prin urmare, solicită tuturor regiunilor să dezvolte și să pună în aplicare strategii energetice, precum și să analizeze ideea de a include energia în strategiile lor de cercetare și inovare în vederea unei specializări inteligente;

104. subliniază importanța transparenței, a supravegherii democratice și a implicării societății civile în relațiile cu țările terțe în domeniul energiei;
105. subliniază importanța reducerii consumului total de energie și a creșterii eficienței energetice în sectorul transportului, inclusiv planificarea transportului și susținerea transportului public la nivelul statelor membre; subliniază că ar trebui accelerate proiectele legate de energia din surse regenerabile din cadrul programului rețelelor transeuropene de transport și de energie (TEN-T și TEN-E);
106. consideră că obiectivul general al decarbonizării necesită o reducere substanțială a emisiilor din domeniul transporturilor, ceea ce implică dezvoltarea în continuare a unor carburanți alternativi, îmbunătățirea eficienței mijloacelor de transport, precum și o creștere substanțială a folosirii electricității și, prin urmare, niveluri ridicate de investiții în infrastructura energiei electrice, în gestionarea rețelelor și în stocarea energiei; ia act de faptul că este nevoie să se acționeze cât mai rapid pentru a se evita blocarea pe o traiectorie cu emisii din ce în ce mai ridicate, ca urmare a ciclului de viață lung al infrastructurilor;
107. încurajează cu fermitate ideea integrării concluziilor documentului de lucru al Comisiei intitulat „Regiunile în 2020 – o evaluare a viitoarelor provocări pentru regiunile UE” în ceea ce privește importanța luării în considerare, de asemenea, a potențialului regiunilor ultraperiferice și mai puțin dezvoltate în domeniul aprovizionării cu energie în viitor;
108. atrage atenția asupra relației complexe dintre aprovizionarea cu energie și cu alimente și evoluțiile în materie de securitate, în special în ceea ce privește biocombustibilii de primă generație nedurabili care pot avea un impact social și de mediu negativ asupra țărilor în curs de dezvoltare; recomandă, prin urmare, accelerarea investițiilor și a dezvoltării de biocombustibili avansați și durabili obținuți din deșeuri agricole și din alge;
109. reamintește importanța integrității ecologice a producției de energie; solicită statelor membre să aplice cu strictețe cerințele evaluării impactului asupra mediului în cazul tuturor tipurilor de producție de energie, inclusiv gazele din surse neconvenționale;
110. solicită Comisiei să sprijine includerea așa-numitei „clauze privind securitatea energetică” în cadrul acordurilor comerciale, de asociere și de parteneriat și cooperare cu statele producătoare și de tranzit, care să prevadă un cod de conduită și să prezinte în mod explicit măsurile care trebuie adoptate în eventualitatea unei schimbări unilaterale a termenilor de către unul dintre parteneri;
111. ia act de importanța unei cooperări extinse în regiunea arctică, în special în rândul țărilor din zona euro-atlantică, inclusiv un acord cu privire la un regim special; solicită, prin urmare, Comisiei să propună o evaluare holistică a beneficiilor și a riscurilor prezentate de implicarea UE în regiunea arctică, inclusiv o analiză a riscurilor de mediu, având în vedere zonele foarte fragile și indispensabile, mai ales în regiunea arctică extremă;
112. ia act de faptul că apele arctice reprezintă un mediu marin învecinat de o importanță

deosebită pentru Uniunea Europeană și că joacă un rol important în atenuarea schimbărilor climatice; subliniază că problemele grave de mediu legate de apele arctice necesită o atenție specială pentru a asigura protecția mediului din regiunea arctică în ceea ce privește orice activități petroliere și gaziere offshore, inclusiv explorarea, luând în considerare riscul de accidente grave și nevoia de a răspunde eficient; încurajează acele state membre care fac parte din Consiliul Arctic să promoveze activ eforturile de menținere a celor mai înalte standarde posibile de protecție a mediului în acest ecosistem vulnerabil și unic, inter alia prin crearea de instrumente internaționale pentru prevenirea, instruirea și reacția la poluarea marină cu petrol în regiunea arctică și, în special, să propună activ politici la nivel de guvern care să le determine să nu autorizeze activitățile petroliere și gaziere offshore, inclusiv explorarea, atâta timp cât nu se poate asigura o reacție eficientă la asemenea accidente;

o

o o

113. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.